

fordi dette Retsplejelovforslag ikke gennemførte Grundlovens klare Bud: Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, vi stemte imod, fordi det ikke gennemførte Nævninger efter Grundlovens klare Aand og Mening, nemlig folkevalgte Nævninger, vi stemte imod, fordi det ikke gennemførte Anklageprincippet, og fordi det heller ikke gennemførte Bevisumiddelbarhed og derfor heller ikke Mundtlighedsprincippet fuldt ud, skønt det dog er strengt paabudt i Grundloven. Den samme Stilling, som vi i Fjor indtog mod Retsplejeforslaget, maa vi selvfølgelig indtage i Aar. De Ændringer, der ere foretagne dels af Regeringen, dels af det andet Ting, ere jo kun Smaating. Alle de udemokratiske Bestemmelser fra i Fjor bevares fremdeles, og Flertallets ærede Ordfører (Sveistrup) fraaadede ogsaa at røre ved disse store principielle Spørgsmaal, og kun, hvis vi ønskede Ændringer med Hensyn til Smaating, kunde han være villig til en saadan Forhandling. Der er rettet en Del Trykfejl, enkelte Unøjagtigheder, enkelte andre mindre væsentlige Ting have faaet en forandret Form, men alt dette kan ikke gøre, at vi se velvilligere paa Forslaget, end vi gjorde i Fjor.

Det forekommer mig, at det Arbejde, den højtærede Justitsminister har gjort her, er det — han er jo en from Mand —, som er sagt og stemplet i en gammel, velkendt Bog, at afsi Myggen og sluge Kamelen, og den højtærede Justitsminister, der jo er en meget from Mand, ved jo ogsaa, hvilke karakteriserende Ord den gamle, kendte Bog bruger om en saadan Politik . . . (Afbrydelse af *Halssted*) . . . ja, [det ærede Medlem fra Odense kender dem vist ogsaa. Det tror jeg da. Her afsies en Snes bitte smaa Myg, og saa sluges hele den vældige Kamel, som denne Albertis Retsreform i Virkeligheden er. Regeringens eneste Hensigt med at lade Sagen komme for atter i Aar er at faa Navnet Alberti bort fra Retsreformen. Men det forekommer mig, at Navnet Alberti passer overmaade godt til den Retsreform, vi vedtog i Fjor. Navnet svarer udmærket til Indholdet. Der er efter vor Mening ikke mindste Grund til at anstrenge sig for at faa det Navn bort. Lad kun Indhold og Titel passe til hinanden. Jeg ser her ganske bort fra den Strid, der er opstaaet mellem det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) og den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) om, hvorvidt nu denne Mands rent kriminelle Forbry-

dertilbøjeligheder have sat deres Præg derpaa; det skal jeg ganske overlade til det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) at svare paa; jeg tror for øvrigt, han er i Stand til at svare. Jeg synes ikke, at den højtærede Justitsministers Imødegaaelse i Gaar er meget overbevisende. Men i hvert Fald er denne Retsreform præget af den politiske Forbrydelse, Albertis hele politiske Stilling var, af den Moderationspolitik, som han var Personliggørelsen af, af den Akkordpolitik, der altid søger Mellemvejen mellem Retten og Uretten, mellem det Program, som hans Parti var kommet til Magten for at gennemføre, og Modstandernes Program.

Jeg ser ikke, at den højtærede Justitsminister kan have *megen* Fornøjelse af at faa Navnet Alberti bort under denne Retsreform og faa sit eget Navn knyttet dertil. Jeg vil ikke betragte det som et Udslag af Forføngelighed fra den højtærede Justitsministers Side; i hvert Fald vilde jeg anse det for en meget besynderlig Forføngelighed. Jeg kan ikke indse, at han skulde have nogen virkelig Ære af, at hans Andel i den Retsreform, vi vel nu desværre skulle leve under i en Del Aar, er det Navn, der staar under. Han har i gamle Dage virket stærkt for en virkelig frisindet, grundlovsmæssig Retsreform, dels udenfor Tinget, dels her i Tinget, da han sad paa Oppositionens Bænk, dels i de første Aar efter Systemskiftet, da han sad i Folketingets Retsreformudvalg og gjorde et overordentlig dygtigt Arbejde for at faa en Retsreform gennemført i frisindet Aand. Men hvad han den Gang arbejdede paa, er jo senere blevet ødelagt. Det blev ødelagt af hans Forgænger sammen med det andet Tings Flertal og sammen med dette Tings Flertal. Nu at faa sit Navn anbragt under en Lov, der ødelægger en væsentlig Del af det Arbejde, han var med til at gøre her i Aarene 1901—03, forekommer mig at være et besynderligt Udslag af Forføngelighed hos Ministeren, hvis det er Forføngelighed.

Jeg vil saa langt fra være ked af, at Navnet Alberti bliver under Retsreformen, naar dog ikke dens Indhold, dens Albertiske Indhold, forandres, at jeg tværtimod vilde anse det nærmest for en Fordel, at Navnet bliver under Løven, det Navn, der svarer til dens Indhold, for det vil saa i Fremtiden være lettere at bekæmpe denne Retsreform, vække den offentlige Stemning imod den og komme bort derfra. Naar nu Ministeriet og dets Tilhængere her i Tinget ere saa ivrige for at faa Navnet